

Antonia Pavlic
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227
1-8-8

AMERICAN FOREIGN IN L.A. SPIRIT JUDGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

NO. 2

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, JANUARY 3, 1963

STEV. LXVI — VOL. LXVI

Politika v državi Ohio postaja živahna

Središče zanimanja je ponovna kandidatura sen. F. J. Lauscheta in njegovi tekmeči.

CLEVELAND, O. — Do jesenskih volitev je še daleč, toda primarne volitve niso več za gorami in radi njih je treba kandidatom že sedaj misliti na vlaganje kandidatnih list. To je povod, da je postala ohajska politika obeh strank zelo živahna že med prazniki. Vse politične debate se naravno vrtijo okoli vprašanja, kdo bo za kaj kandidiral. Goli slučaj je nanesel, da je v tej igri začel igrati svojo vlogo na prvem mestu senator F. J. Lausche. Je že pred prazniki izjavil, da bo ponovno kandidiral in da že nabira podpise za kandidatno listo. Listo samo pa misli vložiti okoli 20. januarja.

To je seveda sprožilo vprašanja, kdo naj bi bil njegov protikandidat pri primarnih in kdo pri glavnih volitvah. Tu so prišli v zadregu morebitni Lauschetovi tekmeči tako na demokratski kot na republikanski strani.

Na republikanski strani bi rad kandidiral za senatorja kongresnik R. Taft, toda se menda ne upa spustiti v boj z Lauschetom. Trdi, da ne bo kandidiral in se držal svojega kongresniškega mesta, seveda le do preklica. Pravijo, da škili na mesto v senatu, ki ga ima sedaj senator S. Young. Boj za to mesto se bo vršil šele pri prihodnjih in ne sedanjih volitvah. Ima pa Taft smolo, da menda hoče kandidirati za senatorja tudi sedanji guverner Rhodes. Rhodes je izredno nevaren tekmeč za Tafta, vendar pa njegovo ime ne pomeni v republikanski stranki toliko kot Taftovo. Da se stran-ka ogne res neprijetni tekmi Taft-Rhodes, so skovali nekateri republikanci načrt, da bi Rhodes ostal še naprej guverner in ne delal sitnosti Taftu. Seveda je treba v tem slučaju spreminiti ohajsko ustavo, ki dovoljuje le dvakratno kandidaturu za guvernerja. V tem smislu so ohajski republikanci spreminili ustavo l. 1964, da prepričajo Lauschetu ponovno kandidaturu. Danes pa ta sprememba škoduje republikanskim kombinacijam, zato bi jo radi zbrisali iz ustave. Zakulisne debate med republikanci o tej stvari še niso zaključene. Vsekako ni še danes jasno, kateri republikanec bo tekmoval z Lauschetom pri jesenskih volitvah.

F. J. Lausche še tudi ne ve, kdo med demokrati bo tekmoval z njim pri primarnih volitvah. Kot kandidat se ponuja mestni svetnik iz Cincinnatija Gilligan, ki ga je predlanski Taft spraval ob mesto v Kongresu. Gilligan pa zahteva, da se za njegovo kandidaturu potegne 64-članski izvršilni odbor demokratske stranke na svoji seji 11. januarja. Pravijo, da bo večina članov podprla Gilligana, toda uradno pa o tem v javnosti ne sme biti govora.

Kot se torej vidi, je politično življenje postalo razgibano, vsaj med kandidati.

— Črka 'a' označuje v angleščini 10 različnih glasov.

Novi grobovi

Martin Hren Sr. Po dolgotrajni bolezni je umrl pretekli ponedeljek v Highland View bolnici 72 let stari Martin Hren Sr. z 9313 Prince Avenue, rojen v vasi Zagrič pri Primskovem pri Litiji v Sloveniji, od koder je prišel v Ameriko pred 55 leti. Do svoje upokojitve je delal 47 let pri American Steel & Wire Co. Bil je član Društva Bled št. 20 ADZ in Najsv. Imena pri Sv. Lovrencu. Njegov oče John in mati Mary, roj. Jakupic, sta umrla. Pokojnik je bil mož Rose, roj. Mirtel, oče Martina, Clyda, Dorothy Lausche in Josephine Yurchisin, 5-krat stari oče, brat Angele Strazar, pok. Petra, pok. Janeza, pok. Antona, pok. Marije, pok. Lojzke in pok. Roze (razen prvih dveh vsi v Sloveniji). Pogreb bo iz Fortunovega pogreb. zavoda na 5316 Fleet Avenue v petek ob 8.30 zjutraj, v cerkev sv. Lovrenca ob devatih, nato na Kalvarijo.

Ackley pojde v Rim

JOHNSON CITY, Tex. — Predsednik L. B. Johnson je svojega glavnega gospodarskega svetovaleca Gardnerja Ackleyja imenoval za poslanika v Rimu. Ackley je bil od leta 1964 načelnik predsedničkovega gospodarskega sveta, v ta svet pa ga je imenoval še predsednik J.F. Kennedy julija 1962.

Ackley je bil rojen pred 52 leti v Indianapolisu, Ind. Študiral je gospodarstvo, med drugim tudi v Rimu v Italiji.

Na glavo Nkrumaha \$120,000 nagrade

AKRA, Gana. — Ganska policija je razglasila, da dobi tisti, ki ji pomaga ujeti bivšega predsednika republike Kwama Nkrumaha, ki uživa politično zatočišče v Gvineji, \$120,000 nagrade.

Nkrumaha so pognali z oblasti vojaki, ko je bil na poti na uradni obisk v Peiping. Ganski diktator je bil hudlevičar in znan prijatelj — Tita.

Vremenski prerok pravi:

Oblačno s pršenjem dežja, ki bo proti noči prešlo v naletavanje snega. Mrzlo. Najvišja temperatura okoli 20.

Policija se pripravlja na izgrede in nemire

Vodniki policije iz 100 največjih mest dežele proučujejo skupno najboljše načine preprečevanja izgrediv.

WASHINGTON, D.C. — Zastopniki policijskih uprav 100 naših največjih mest se bodo zbrali 15. januarja v Washingtonu, da se posvetujejo, kako preprečiti v letošnjem letu vse nemire in izgrede. Policija misli, da mora iz previdnosti biti pripravljena na nemire in izgrede radi civilnih pravic, ravnopravnosti ras, vojne in volitev, predsedniških, kongresnih in guvernerskih itd.

Sestanki se bodo vršili za zaprtimi vrati, nanje so povabljeni tudi vsi župani. Vodilno vlogo bo igralo federalno tajništvo za prevosodje, ki je že dobilo primerna navodila od predsednika Johnsona. Sestanki bo obravnavali vse pogoje za nemire in izgrede. Udeleženci bodo izmenjali svoje dosedanje skušnje. Posebna pozornost bo posvečena političnim sestankom tja do konvencij obeh strank. Nekateri članski voditelji so namreč že napovedali, da bodo skušali motiti potek konvencij.

Policijski krogi so tudi prišli do prepričanja, da je naša javnost že sita izgrediv in bo odobravala vsak energičen korak, ki ga bodo napravili varnostni organi za mir in red v mestih in industrijskih središčih. Oblast bo posebno ostro nastopala proti tatovom, roparjem in podobnim zločinem, ki bi izgrede radi porabili za svoje umazane posle.

238 otrok dobilo za Božič — zakonske očete

CARACAS, Venez. — Tudi Venezuela je preplavljena z divjimi zakoni, ki pa trajajo večkrat kar po nekaj desetletij in so obdarjeni s kopicami nezakonskih otrok. To dela preglavico ne samo cerkvenim, ampak tudi posvetnim oblastem, zato ne manjka posredovanj, ki hočejo zakone legalizirati.

Da so posredovanja uspešna, pričajo letošnje poročila iz venezuelske prestolice, ki govorijo, da je 238 otrok dobilo kot novoletni dar — zakonske očete. Kar 39 očetov je priznalo očetovstvo za svoje nezakonske otroke, torej povprečno en oče na šest otrok.

Mao se še vnema za "komunizem v sanjah"

TOKIO, Jap. — Iz Kitajske prihajajo poročila, da se Mao še zmeraj ni odpeval svoje-emu "komunizmu v sanjah". Še zmeraj se namreč vnema za boj proti sebičnosti in simbolu sebičnosti, t.j. denarju. Hoče, da bi vsi delovni ljudje pridno delali iz čistega navdušenja za komunizem. Zato je proti temu, da bi bili delavci plačani za delo po učinku, da bi za nadure dobili dodatke, da bi kmetje imeli svoje "vrtičke", da bi prodajali svoje pridelke za dobiček itd.

Delavci niso zadovoljni s takim komunizmom; kjer ga rdeče garde skušajo uveljavljati, naletijo na odpor, ne samo v besedah, ampak tudi v dejanjih. Poročajo namreč, da je postala vsa dežela nemirna, da se tako delavci kot kmetje z orožjem v rokah upirajo zakonom in vladnim četam, ki jih hočejo prisiliti, da se odpovedo svojim pravicam do dela po učinku.

Vsa ta poročila le potrjujejo domnevo, da v notranjosti Kitajske še dolgo ne bo pravega miru, ki bi omogočal miren razvoj že itak močno zaostalega gospodarstva.

Eksplozija ob železniški nesreči užgala mesto

DUNREITH, Ind. — Tu sta trčila dva tovorna vlaka Pennsylvanija železniške družbe, pričemer je prišlo do hude eksplozije. Ko je bilo nevarno, da bo ogenj zajel še druge vozove vlakov, v katerih so olja, gasoline in razne gorljive kemikalije, so oblasti pozvale gasilce in ostalo reševalno osebje, naj zapuste naselje, ki ga je zajel ogenj s kraja trčenja vlakov.

Prebivalci so morali včeraj, ko je bilo jasno, da njihovih domov ni mogoče rešiti, v mrzlo noč iskat začasnih bivališč. Od blizu 240 prebivalcev ni bil noben ranjen, prav tako ni izgubil nihče življenja pri sami železniški nesreči.

Peiping molči ob izteku trgovske pogodbe s Tokiom

TOKIO, Jap. — Petletna trgovinska pogodba med Japonsko in rdečo Kitajsko je z letom 1967 potekla. Kitajska ni še nič sporočila, ali želi njeno podaljšanje ali nova pogajanja ali enostavno nič.

Peiping je obdržal vlado predsednika Eisaku Sata sovravnosti do rdeče Kitajske.

DR. BARNARD USPEŠNO PRESADIL DRUGO SRCE

Včeraj je dr. Christian N. Barnard v Capetownu v Južni Afriki uspešno presadil srce iz pol ure mrtvega 24 let starega mešanca v 58 let starega belca, ki je bil na tem, da zaradi odpovedujočega srca skoro umrje. Srce je v novem telesu začelo biti samo od sebe.

CAPETOWN, J. Af. — Dr. Christian N. Barnard je včeraj zjutraj v pet ur trajajoči operaciji presadil srce iz trupla 24 let starega rasnega mešanca C. Haupta, ki je umrl na krvavitvi možgan, v telo 58 let starega dr. P. Blaiberga, katerega srce je že odpovedovalo po dolgotrajnih boleznih. Operacija je potekala gladko in je bila zvezana z manj težavami kot ona L. Washkanskega 3. decembra. Ko se je dr. P. Blaiberg 12 ur po končani operaciji zbudil iz nezavesti, je dejal, da je žejen in naročil pozdrave za svojo ženo. Dr. Barnard je izjavil, da je operacija uspela, da je srce v novem telesu začelo biti samo od sebe, med tem ko so ga morali pri Washkanskem pognati v tek z električnim sunkom.

Dr. Philip Blaiberg se je odločil za presaditev srca že pred tedni in svoje odločitve ni spremenil, ko je L. Washkansky umrl vsled pljučnice. Zdravniki so mu povedali, da je to edina možnost za rešitev njegovega življenja. On je imel težave s srcem že vrsto let, v zadnjih 9 mesecih pa se je to tako poslabšalo, da že niso mogli več računati njegovo življenje niti na tedne. Tako se je dr. Barnard odločil na vrnitev domov preje, kot je bila ta predvidena.

Težava za operacijo je bila v tem, da ima dr. P. Blaiberg redko krvno skupino B-pozitiv. Ko so pripeljali v bolnico Victoria 24 let starega C. Haupta, ko se je na morsk obali nenadno sesedel, so ugotovili močno krvavitev možgan. Tamkajšnji zdravnik je sporočil slučaj v Grootte Schuur bolnico, kjer so zdravniki čakali na priložnost za operacijo. Dognali so s preskusi, da je Hauptove krvna skupina prava in da bi utegnili biti presaditev srca uspešna. S Hauptom so se trudili vse do njegove smrti ob 10.30 zjutraj. Pol ure nato so začeli z operacijo presaditi srce.

Dr. Barnard je pri tej svoji drugi presaditvi srca uporabil že skušnje od prve, zato je ta potekala gladkeje. Srce je začelo samo biti, ko je bilo povezano s telesom Blaiberga, med tem ko so morali srce v Washkanskem pognati s kratkim močnim električnim sunkom.

Dr. P. Blaiberg se počuti dobro, zdravniki so izjavili, da je njegovo stanje odlično. Kriza bo nastopila 48 po operaciji in bo trajala nekako dva tedna. V tem času bo postalo jasno, ali je telo sprejelo tuje srce ali ga je odklonilo. Zdravniki bodo seveda

SAIGON, J. Viet. — Rdeči so danes zjutraj izstrelili na letališče pri Da Nangu 30 122-mm min in z njimi poškodovali 4 ameriška letala, 3 pa uničili. Trije vojaki so bili ranjeni od drobcov min, 19 pa se jih je ranilo, ko so ob napadu drli v zaklonišča. Do hudih bojov je prišlo tik pred koncem novoletnega premirja v več predelih. V njih je padlo 27 ameriških vojakov, 45 južnovietnamskih in 546 rdečih.

DUNHEITH, Ind. — Gasilec se je posrečilo pogasiti ogenj pri vlakih, ki sta pretekli ponedeljek pozno ponoči trčila tu v bližini, pri čemer je nastala strahovita eksplozija, ki je povzročila požar v naselju. Pogorela je tovarna, gasilnska postaja in delno 10 hiš, iz katerih pa so preje oblasti prebivalstvo izselile. Dokler ne spravijo iz poškodovanega vlada kemikalij, ki bi utegnile povzročiti zastrupitev prebivalstva, se prebivalci ne morejo vrniti v svoje domove.

Iz Clevelanda in okolice

Seja — Društvo Carniola Hive št. 493 T.M. ima nocoj ob sedmih sejo v SND na St. Clair Avenue, soba št. 1.

V odboru Federacije upok. klubov —

Tajnica Kluba slov. upokojencev za Waterloo področje je sporočila, da so v odboru za Federacijo klubov slov. upokojencev: John Ažman, Louis Dular, Blaž Skok in Marian Basher.

Visoka starost —

Mrs. Mary Gern, 15710 Corsica Avenue, bo obhajala jutri, v četrtek, svoj 86. rojstni dan. Naročnica Ameriške Domovine je že 63 let. Zvesti naročnici lista častitamo krojstnemu dnevu in ji želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let!

Umrli v starem kraju —

Rojak Anton Kovačič z 21271 Morris Avenue, Euclid, Ohio 44123, je odletel 22. septembra lani v Slovenijo, kjer je 27. novembra umrl in bil pokopan. Dočakal je 82 let. Zena Ana Geric mu je umrla pred 17 leti. Tu je zapustil hčerko Mary iz prvega zakona.

Komisija bo preiskavala revščino —

Zupan C. Stokes je imenoval posebno komisijo iz 40 članov pod predsedstvom Hermana D. Steina, profesorja Case WRU, da bo preiskala položaj socialnega skrbstva v našem mestu. Gre za one, ki živijo od javnih podpor, posebno za otroke.

Odbor za l. 1968 —

Društvo sv. Jožefa št. 169 KS-KJ ima za leto 1968 sledeči odbor: častni duh, vodja rev. M. Jager, duh, vodja rev. V. N. Tomc, častni predsed. John Habat, predsed. Eugene Kogovsek, podpredsed. John Habat, fin. taj. Dorothy Ferra, 444 E. 152 St., KE 1-7131, pom. taj. Joseph Ferra Sr., blag. Louis Jarem, bol. taj. Mary Korosec, 670 E. 159 St., PO 1-1642, zapis. Frank Znidar, pregled. Marian Namiger, Frances Stariha in Frances Somrak; zdravniki M. Rak, L. Perme, R. Stasny, A. Znidarsic in M. Spech; zastopniki za Slov. dom na Holmes Ave. Joe in Frances Stariha, Frank in Caroline Turk, Stanley Barbo, Anna Rebol, Joe Ferra in John Habat; za Ohio Federation Frank Znidar in Louis Jarem; za Ohio Boosters Club Frank Znidar in Eugene Kogovsek; za ženske dejavnosti Dorothy Ferra, za park Joe Ferra, George Panchur Sr., John Habat, Stanley Barbo in Joe Stariha; gospodar Jim Kastelic. Seje so vsak 3. četrtek v mesecu v Slov. domu na Holmes Avenue ob osmih zvečer. Asement pobirajo 25. v mesecu od 6. do 8. zvečer, če je ta dan nedelja, pa naslednji dan. V članstvo sprejemajo od rojstva do 60. leta.

Sestanek — "Slovenski oder" vabi vse svoje člane v petek ob sedmih zvečer v župnišče sv. Vida, v sobo pod župniško pisarno, na razgovor o predstavitvi "V času obiskanja".

Locher kandidat za sodnika — Bivši mestni župan R. S. Locher je včeraj objavil, da bo kandidiral za okrajnega sodnika na mesto Samuela H. Silberta, ki pojde v pokoj. Za to mesto se poteguje 6 drugih kandidatov.

— Prva javna knjižnica v New Yorku je bila ustanovljena leta 1697.

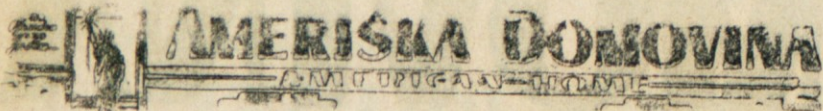
Titov 30-letni jubilej vodstva ZKJ za zaprtimi vrati

BEOGRAD, SFRJ. — Pretekli teden je minulo 30 let, odkar je Moskva poverila Titu nalogo, naj napravi red v precej razcepljenih vrstah jugoslovanskih komunistov. Tito je takrat stopil na čelo ZKJ in je še danes na tem mestu. Je med drugim tudi edini politik na obeh straneh železne zaves, ki je doma igral vodilno vlogo v drugi svetovni vojni in jo igra še danes. Zato so jugoslovanski komunisti napovedovali že poleti, da bodo ta jubilej slovesno praznovali in da bodo porabili to priliko, da obnovijo pred vsem svetom svoje slavospeve svojemu se-

daj že staremu voditelju. Iz razlogov, ki še niso čisto jasni, je pa proslava potekala čisto drugače, kot so vsi pričakovali: za zaprtimi vrati. Nanjo so bili povabljeni le člani Titove stare garde in njihovi varovanci. Slovesni seji, ki se je vršila pretekli teden, niso smeli prisostvovati niti komunistični časnikarji. Zadovoljiti so se morali z uradnim poročilom o slavnosti, ki ga je objavila agencija Tanjug. Povabljeni niso bili tudi tuji časnikarji, češ da na taki proslavi ne morejo "biti zainteresirani". Pa so bili in še kako! Ker niso bili povabljeni, so nabodo porabili to priliko, da obnovijo pred vsem svetom svoje slavospeve svojemu se-

stranki, in ga zabelili z raznimi domnevami, premišljenimi interpretacijami itd. Hoteli so pa svojim poročilom dati podobo stvarnosti, kar se jim je tudi kar dobro posrečilo. Tako je svet zvedel, da so bili trije slavnostni govorniki: Kardelj iz Slovenije, njegov ne ravno veliki prijatelj Pucar iz republike Bosne in Hercegovine in Črnogorec Vlahovič. Le kdo je torej govoril v imenu Srbov in Hrvatov? Za nameček je še začela krožiti vest, da Pucar ni ravno navdušen za sedanjo gospodarsko in družbeno reformo. Vlogo občinstva so igrali nekateri zastopniki mlade garde, dalje delegatje vseh komuni-

stičnih "družbeno-političnih organizacij" (Socijalistična zveza, partizani, sindikati, rdeča mladina itd.). Tovariši so torej slavili Tita v zaključeni družbi, po Jugoslaviji so pa tisti, ki niso bili povabljeni, širili vse mogoče novice in čenče, ki niso bile ugodne za sedanje stanje v Zvezi komunistov Jugoslavije. Da ohrani učinek takih govorov, je moral Tito porabiti svoj novoletni nagovor, ki ga ima vsako leto, in v njem označiti nič drugega posebnega kot "čistko v stranki". Beograščani so se pa hudomušno spraševali, kaj bo na primer v Srbiji ostalo od stranke, ako bi bila čistka resna in dosledna.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 2 Weds., January 3, 1968

Latinska Amerika

Vojskovanje v Vietnamu, nejasen in nezanesljiv političen položaj v jugovzhodni Aziji, kriza v arabkem svetu, temni oblaki nad Afriko, vse to tako zaposluje našo ameriško javnost, da smo na Latinsko Ameriko čisto pozabili. Le tu in tam nas zbudi razburljiva novica iz te ali one države Latinske Amerike. Ne bi pri tem mogli reči, da se za kulisami Latinske Amerike godijo usodne stvari. Jih je precej, ki nimajo takega značaja, pa ga lahko dobijo, kajti ničesar ni v tem delu sveta tako konsolidiranega, da bi se ne moglo spremeniti vsak dan v krizo, ako že ne v katastrofo. Pri tem pa nekaj tendenc ostane nespremenjenih v njeni mednarodni politiki.

Najpreje je treba poudariti, da boj za Latinsko Ameriko ne počiva, le da ni tako dramatičen, kot je bil prejšnja leta. Ne rogovili več tam general De Gaulle, ne plaši tam tovariš Tito, zato pa hodijo tja civilni državniki iz Evrope po gospodarskih poslih. Med nje zagazi tu in tam tudi predsednik te ali one republike, pa še to ne more potegniti nase zanimanje mednarodne politike.

Boj za Latinsko Ameriko se vrši na znanih pozicijah. Na eni strani je naša dežela, ki še zmeraj misli, da mora imeti v Latinski Ameriki nekaj več kot samo le prvenstvo. To je jasno pokazala zadnja konferenca predsednikov držav Latinske Amerike, ki se je je udeležil tudi predsednik Johnson. Ni bilo na njej sklenjenega kaj posebnega. Johnson je bil toliko previden, da je pobudo prepustil domačim politikom pasameznih držav. Tem seveda ni manjkalo idej in pobud, ki so se pa vse zgostile v klic: Washington daj, Washington pomagaj! Johnson je pa odgovoril: Pomagati si morate sami, mi bomo pa svoje prispevali. Ves svet je vedel, da se iz resolucij na konferenci ne bo rodilo kaj prida.

Tako se je tudi zgodilo. Ne posamezne države Latinske Amerike ne OAS niso začele nobene akcije, ki bi se razlikovala od prejšnjih pa tudi nobena med njimi ni prijavila novih zahtev in tožila o novih težavah. Zato je bilo pa dosti prepričev o posameznih konkretnih akcijah. Na primer o nabavi orožja. Washington stoji še zmeraj na stališču, da Latinska Amerika ne potrebuje obsežne narodne obrambe, ker ji od nikoder ne grozi večja vojna. Kar posamezne države potrebujejo, je orožje proti "notranjemu nasprotniku", v prvi vrsti komunizmu. Vojaška obramba naj bi se v Latinski Ameriki specializirala na gverilsko vojskovanje, strokovne pomoči v tem pogledu ji Washington ne bo nikoli odrekal. Da je pomoč dobra, se vidi po tem, da je lahko vsaka država v Latinski Ameriki hitro ukrotila svoje domače gverilce, ako ne je resno poprijela tega posla in vpoštevata nasvete iz Washingtona. O tem pričajo dosti jasno poročila o gverilskih akcijah v nekaterih državah Srednje Amerike, v Boliviji, Venezueli itd.

Nevarnost gverilškega vojskovanja je tem manjša, ker so komunisti v Latinski Ameriki razbiti kar v tri struje, moskovsko, kitajsko in kubansko. Pri tem se najhujše treta med seboj kubanska in ruska. Kubanska struja misli, da bo samo gverilsko vojskovanje odprlo pod do komunističnih diktator in se roga "ljudskim frontam", češ da je to le pravi način časa. Moskva trdi, da v Latinski Ameriki manjka vseh pogojev za uspešno gverilsko vojskovanje in da je zato treba iti v komunizem po poti, ki jo kažejo ljudske fronte. Ta in podobna trenja so trenutno najboljša garancija za mir v Latinski Ameriki.

Dočim gverilcem ni usojen noben uspeh, ne bi tega mogli reči o delu moskovskih pristašev. Ideje o ljudski fronti širijo udarno, spretno in dosledno. Zato so na primer dosegli precejšen uspeh v trdnjavi ameriške svobodne demokratije v republikah Čile. Tam se voditelj krščanske demokratije le težko bori proti njim, ker so v njegovi stranki pridobili kar dosti simpatizerjev. Počasi, toda sigurno se uveljavljajo tudi v venezuelskem javnem mnenju. V Mehiki bi že kar radi postali "državotvoren element"; zdi se pa, da gredo njihove želje predaleč.

Protikomunistične sile ne kažejo nobenega posebnega političnega življenja. Njihove osnovne politične ideje se gibljejo v izvoženih koleznicah. Kar naprej poudarjajo dvojno neodvisnost: neodvisnost od Washingtona in neodvisnost od ostalih držav Latinske Amerike. Seveda pa tlačijo v pojem neodvisnost vse mogoče probleme. V političnem pogledu ne ogroža nihče njihove samostojnosti, drugačna je pa stvar na gospodarskem polju. Tam je pa večina držav sama kriva, da njihova gospodarstva napredujejo tako počasi. Ker nimajo poguma, da bi dvigale gospodarstvo z lastnimi silami, gledajo samo proti Washingtonu, kako bi tam dobile podpore in posojila. Gotovo jih k taki politiki ne sili naše državno tajništvo, pa vendar imenujejo to politiko Latinske Amerike "odvisnost od ameriškega kapitalizma in imperijalizma". Dokler ne bodo spremenile miselnosti, se

Latinski Ameriki ne bo dalo tako pomagati z malimi sredstvi iz Washingtona, kot bi se lahko.

Za nameček pa politiki Latinske Amerike še mislijo na drago moderno oborožitev. Ako se naša administracija protivi prodajanju takega orožja, ga pa iščejo v Evropi, posebno v Franciji. Ker se naša vojna industrija noče dati izriniti, prisili našo zunanjo politiko, da se mora sprijazniti z dobavo Latinski Ameriki takega orožja, ki ga južno od reke Rio Grande gotovo ne bo nikoli resno potrebovala.

Kako zaverovana je diplomacija Latinske Amerike v svoj prav in svoje tradicije, se vidi najlepše v Združenih narodih. Tam vlada, kot je znano, azijsko-afriški blok, ki pod geslom "gospodarsko zaostalih držav" skuša iztisniti iz industrijskih držav vse mogoče gospodarske koncesije. Diplomati je Latinske Amerike se nočejo družiti s tem blokom, gledajo nezaupljivo na njegove akcije in se rajše držijo ustaljenih stikov z Evropo in Severno Ameriko, odklanjajo vsak sporazum z blokom, ki bi kršil pravice, kar so jih do sedaj priborili v pogajanjih z industrijskimi državami.

Tako igrajo delegacije Južne Amerike v Združenih narodih svoje politične igre in se ne menijo dosti za druge države s podobnim gospodarskim in političnim stanjem. Ni znakov, da bi se ti odnosi s svetom kmalu menjali.

BESEDA IZ NARODA

Veličasno romanje po Evropi

XVIII.

CLEVELAND, O. — Na Sv. Višarjah smo se nastanili v hotelu z velikim napisom "Al Monte", ki stoji prav tam, kjer se žičnica ustavlja; moderni hotel so tu postavili ne toliko iz spoštljivosti do romarskega kraja, marveč bolj radi smučarjev, ki imajo tu svoje izhodišče; od hotela do vrha je še dobrih deset minut hoje; prav na vrhu (1790 m) si je Marija izbrala svoj sedež med gorskimi velikani, kjer kraljuje nad tremi narodi že nad 600 let; tu se srečujejo Slovenci, Italijani in Nemci v bratskem miru ter v ljubezni do Marije, kraljice narodov.

Svete Višarje so pravi biser naravne lepote; od koder človek uživa čudovit razgled na gorske vrhove. Na vrhu je kamenita romarska cerkev s ponosnim zvonikom, ki štrli proti nebu, na daleč viden, kot morsk svetilnik, in na zvoniku trije zelo ubrani zvonovi. V notranjosti je svetišče zelo bogato na slikarjih in svetih podobah — delo slov. umetnika Toneta Kralja; ob stenah je križev pot na marmornatih ploščah. Na glavnem oltarju stoji čudovita Mati božja, ogrnjena s pozlačenim srebrnim plaščem. Zadaj na malem koru ni orgel, pač pa velik harmonij, ki ga malokdaj rabijo. Romarji ga tudi ne pogrešajo pri ljudskem petju. Mali kor ima zgodovinski pomen, ker je najstarejši del sedanje cerkve iz leta 1500, ko je lesena kapela pogorela, kor pa ostal nepoškodovan, ker je imel kameniti strop, ki se je ohranil do današnjih dni.

Mnogo romarjev iz naše skupine je na Svetih Višarjah doživelo srečanje s sorodniki iz rojstnega kraja, temu so sledili ganljivi ter razveseljivi prizori. Mr. Matthew Tekavec je navdušeno pozdravljaval svojega nečaka — nov omašnika Stanleya Dolšaka, ki je pel novo mašo 2. julija pri Sv. Gregoriju; z njim je bil tudi novomašnikov brat Gregor, bogoslovec, in drugo sorodstvo. Iznenadeni g. Tekavec ni nikdar pričakoval, da bo po 47 letih še kdaj videl svoje nečake; tudi Mrs. Frances Chukayne je bila vsa presenečena, ko je zagledala svojo sestro ter jo vsa ginjena objela ter pozdravljala. Veselo svidenje je doživela tudi znana kulturna delavka Miss Frances Zulich s svojo sestrično, od solz ginjena je bila otirala oči od radosti. Veliko veselje je zavladalo med številno družino Grdina pri pozdravljanju predrage sestrice, katero niso videli, odkar so v Ameriki; umevno je, da so se pogovori pri teh srečanjih zavlekli pozno v noč.

Na Sv. Višarje so prihitali tudi rojaki iz stare Gorice, katere je vodil goriški stolni kanonik dr. Franc Močnik, ki je tudi pridigal pri slovenski maši ter vodil ljudsko petje z goriškimi zborom. Med slovenskimi romarji so bili tudi častiti gospodje dr. Franc Šegula iz Rima in msgr. dr. Alojzij Škeri iz Trsta.

Drugega jutra, v nedeljo, 30. julija, je bilo na Sv. Višarjah vse živo, kakor pri farnem žegnanju; romarji so oblegali stojnice in cerkev, kjer so se brale slovenske in italijanske maše. Najbolj slovesna sv. maša je bila ob 9., daroval jo je č. g. Josip Godina. Pri njej je ministriral naš najstarejši romar, 82-letni Mr. John Grdina. Višarski zvonovi so milo doneli v prekrasnem jutru ter odmevali od gorskih velikarov; med mašo je pridigal dr. Močnik v duhu 1200-letnice po k r i s t j an j en j a Slovencev, Marija, naša kraljica, in pa sv. Modest sta nas očevala, da z smo ohranili luč sv. vere in z vero ohranili tudi naš jezik; pri maši je goriški kanonik vodil ljudsko petje raz lece ter zbiral take pesmi, za katere je vedel, da jih vsi znamo; pri hvalospjevu je grmelo po cerkvi:

Sveti, sveti, sveti Bog.
Vse je polno Tvoje slave!
Tebe moli zemlje krog,
molijo nebes višave.
Vsi svetniki Te časte,
vsi pravilni Te slave.

Po maši nas je žičnica ponela v dolino v Ovejo vas (Valbruna), kjer je tudi železniška postaja. Tam so se ločili od naše skupine Danica in Dragica, nečakinji č. g. Josipa Godine, se poslovili od nas ter odšli proti Ljubljani.

Tudi mi smo posedli naš dunajski avtobus ter se odpeljali proti Zabnicam (Camporosso); ozirali smo se na strmo pečino, kjer kraljuje Marija, ter jo pozdravljali. Cerkev na Sv. Višarjah je med božjepotnimi svetišči eno izmed najvišjih in vendar si je cesar Jožef II. privoščil tuči to gorsko svetišče ter ga dal zapreti. Neustrašeni dunajski kardinal je očital cesarju framazonstvo na podlagi dejstva, da čim bolj je cesar zapiral romarska svetišča, tem bolj so cvetele fra-mazonске lože. Po mestih in tudi po vaseh so vstajali prostozidarji. Kardinal je svaril cesarja, naj ne bo v skrbeh radi Cerkev kot zakrbljenih "mežnar" in naj ne daje potuhe brezbožnikom Francije, ki o grožajo kraljestvo ter z revolucijo postavljajo v nevarnost njegovo sestro Marijo Antonietto. Zastoj so bila svarila in prošnje drznega škofa, cesar je ostal zakrknjen ter nepreprosljiv do smrti, šele njerov brat Leopold, ki mu je sledil, je omilil stanje Cerkev v Avstriji, ampak jožefinizem je

trajal še 50 let po smrti Jožefa II.

Ko je Baraga nastopil 1824 svojo prvo duhovniško službo kot kaplan v Šmartnem pri Kranju, se je znašel v vrtincu jožefinizma ter naletel na mnogo nasprotnikov radi svoje gorečnosti, ker je "protipostavno" širil bratovščino presv. Srca Jezusovega ter bratovščino pobožnosti Marijinega Vnebovzeta, katerih članice so se imenovali "Kronarice Matero božje"; radi teh "pregreškov" so ga šli tožiti škofu, ki mu je dal ukor ter ga prestavil kot zadnjega kaplana v Metliko.

Ernest Terpin

Zahvala

Cleveland, O. — Vsem sorodnikom, prijateljem in znanec naše pokojne družine, posebno še g. dr. Miha Kreku, osebemu prijatelju naše družine, ki ste se v soboto, 30. dec. 1967, v cerkvi Marije Vnebovzete udeležili sv. maše zadušnice in darovali sveta obhajila v spomin 25. obletnice njihove mučeniške smrti, najpri-srčnejša zahvala. Bog Vam stotero povrni!

Rev. J. Mavsar,
Franci Mavsar,
Ivica Mavsar,
(sinova in snaha)

Rev. LEON KRISTANC:

MOJ PRVI BOŽIČ

EL CERRITO, Calif. — Pokončani maturi na škofjski gimnaziji v St. Vidu nad Ljubljano ob koncu junija 1921. sem bil na velikem razpotju — kam? Kot kmetijskega fanta me je mikalo živnozdravništvo in sploh vse, kar je v zvezi z zemljo. Tudi v bogoslovje me je vleko — delo duhovnikovo med podeželskim ljudstvom, lep poklic, pa ne lahka ter odgovorna služba! To je bila tudi tiha želja mojih domačih, pa so mi dali popolnoma prosto izbiro. Svet mi je bil odsmo ohranili luč sv. vere in z vero ohranili tudi naš jezik; pri maši je goriški kanonik vodil ljudsko petje raz lece ter zbiral take pesmi, za katere je vedel, da jih vsi znamo; pri hvalospjevu je grmelo po cerkvi:

Sveti, sveti, sveti Bog.
Vse je polno Tvoje slave!
Tebe moli zemlje krog,
molijo nebes višave.
Vsi svetniki Te časte,
vsi pravilni Te slave.

Po maši nas je žičnica ponela v dolino v Ovejo vas (Valbruna), kjer je tudi železniška postaja. Tam so se ločili od naše skupine Danica in Dragica, nečakinji č. g. Josipa Godine, se poslovili od nas ter odšli proti Ljubljani.

Tudi mi smo posedli naš dunajski avtobus ter se odpeljali proti Zabnicam (Camporosso); ozirali smo se na strmo pečino, kjer kraljuje Marija, ter jo pozdravljali. Cerkev na Sv. Višarjah je med božjepotnimi svetišči eno izmed najvišjih in vendar si je cesar Jožef II. privoščil tuči to gorsko svetišče ter ga dal zapreti. Neustrašeni dunajski kardinal je očital cesarju framazonstvo na podlagi dejstva, da čim bolj je cesar zapiral romarska svetišča, tem bolj so cvetele fra-mazonске lože. Po mestih in tudi po vaseh so vstajali prostozidarji. Kardinal je svaril cesarja, naj ne bo v skrbeh radi Cerkev kot zakrbljenih "mežnar" in naj ne daje potuhe brezbožnikom Francije, ki o grožajo kraljestvo ter z revolucijo postavljajo v nevarnost njegovo sestro Marijo Antonietto. Zastoj so bila svarila in prošnje drznega škofa, cesar je ostal zakrknjen ter nepreprosljiv do smrti, šele njerov brat Leopold, ki mu je sledil, je omilil stanje Cerkev v Avstriji, ampak jožefinizem je

Degleria me je kar nagnal v posteljo, in tudi kar povedal "da gre zares"; dal pa mi je korajžo, ter stroga navodila mojim domačim. Bilo je sredi najhujšega dela — žetev, mlačva, ajdova setev. Vsa družina je bila pre-zaposlena, ker sta dobra mama in starejša sestra z nepopisno ljubeznijo in z veliko strogostjo stregli samo meni, da me rešita iz objema smrti. Ne le domači in sosedje, vsa sosesa pa je pomagala z molitvijo, in se mi je zdelo, da je slednje največ pripomoglo, da sem jo izvolil. Dolgi dnevi in še daljše noči — čeprav so bile v resnici zelo kratke, ko sta se večerni slavček in zgodnji petelin skoro pozdravljala, so mi dale priliko za razmišljanje, v kolikor sem bil sploh zmogen. Že takrat me je preobladovala misel za v bogoslovje.

Prav v tistih dneh je bil v Ljubljani, zdi se mi, ta prvi velesojem tam ob gorenski cesti v Šiški. Očetu sem omenil, da bi ga rad ogledal, pa da se sam s kolesom še ne upam popeljati v Ljubljano — 25 km! Svetoval sem, da bi tudi zanj bilo koristno ogledati si kmetijske stroje, vinsko razstavo — pri nas je bila poleg kmetije tudi gostilna in oče je bil poznan, da ima vedno le dobro, pristno vino v zalogi. Dobri mož je radevolje ustregel, saj je bil utrujen od obilnega dela potreben malo oddiha. Ko sva se naslednje jutro podprla s primernim zajtrkom, je brat zapregel oširano kobilico "Živko" v lep koleselj in sva se odpeljala v solnčnem resnem jutru proti Šmarni gori in St. Vidu proti Ljubljani. Ustavila sva pri Figovcu in se s tramvajem odpeljala proti velesojemu; ogledala sva si ga. Vse naju je zanimalo, zlasti kmetijski stroji, živinska razstava, očeta menda vse skrbna mama je tudi s tem računala ter nama dala okusen prigrizek za popotnico. Očetu sem rekel, da bi šel rad še malo po mestu in domenila sva se, da se zopet dobiva pri Figovcu. S prvim tramvajem sem se odpeljal mimo Figovca in Frančiškancov proti Magistratu. Stopil sem v svetlo stolnico in z bežnim pogledom po lepih fresko slikah na mogočni kupoli sv. Nikolaja sem je bil pri stranskem oltarju Svetega Rešnjega teleša z lepima angeloma — krasna umetnina. Oltar je vonjal po svežih nageljnih; vsedel sem se v klop in od umetniško izklesanih keruhov, kot da bi bila živa ob strani tabernakla, mi je pogled obstal na krasni svetilki z zrelostni izpit — matura, s katero je dobil pravico, legitimacijo za sprejem na univerzo. Znani državni višješolski nadzornik profesor Vladimir Požar, čudeno gledal; Jurij je morda slutil, da se bova še večkrat videla in srečala. Izza vogala tam je kratek "Katoliške bukarne"

Gospodu v Presv. R. T. . . Premdril me je stari mežnar, ki je pregrinjal veliki oltar in me za-krat še "Katoliške bukarne"

Gospodu v Presv. R. T. . . Premdril me je stari mežnar, ki je pregrinjal veliki oltar in me za-krat še "Katoliške bukarne"

Gospodu v Presv. R. T. . . Premdril me je stari mežnar, ki je pregrinjal veliki oltar in me za-krat še "Katoliške bukarne"

V semenišče

Tako sem prišel z velikega razpotja z matura v žepu v semenišče ter se vpisal na ljubljansko univerzo. Ko smo začeli s predavanji v začetku oktobra, nas je bilo v prvem letniku sedemnajst. Razmere v hiši takrat niso bile rožnate. Po sobah nič elektrike. Po štirje smo si — prolektniki — delili velike sobe, vsak s svojo mizico in svetilko na petrolej, kar smo si morali oskrbeti in kupovati sami. Večina sob je bila brez omar; vsakdo je poleg mize in postelje imel še majhno stelažo za knjige, to je bilo vse. K predavanjem smo hodili preko Vodnikovega trga in mimo finančne direkcije v Alojzijevišče, kjer je bila teo-

loška fakulteta univerze. V semenišču, veliki starodavni hiši je zgedalo kot v vojašnici, zlasti v zimskih mesecih, ko so višji letniki hodili v vojaških suk-njah; večina je bila v minuli vojski in vojaški službi in mnogi kot oficirji. Vzdušje v hiši je bilo prijateljsko; bilo nas je preko 125 — kot gostje so bili med nami tudi brata Dalmatin-cici, kakih 12 jih je bilo — vsi smo se čutili kot ena velika družina pod vodstvom sicer strogega, nepopustljivega, pa srčno zelo dobrega ravnatelja kanonika g. Ignacija Nadraha. "Ata" smo mu rekli; in še danes se mi zdi, da škofija ni mogla dobiti bolj primerne naslednika staromodnemu predniku, kateri je leto preje odšel v zaslužni pokoj. V par letih je mrko poslopje starodavnega semenišča v notranjosti popolnoma preuredil, sobe moderniziral, in z načinom vzgoje mladih duhovnikov res zaslužil, da je postal stolni dekan in prošt, ter končno celo gen. vikar za škofovanja velikega škofa blagopokojnega dr. Gregorija Rožmana. Študijska doba bogoslovja je bila takrat na štiri leta. Predelati vsotvarino je bilo učenja dovolj. Poleg predavanj in dela v stolnici s petjem in bogoslužjem smo imeli tekem leta tudi razne prireditve v hiši. Prva v šolskem letu je bil Miklavžev večer — in tisto leto je bil še nekaj posebnega.

Miklavžev večer

Poseben odbor iz vseh letnikov je večer odlično aranžiral ter določil tudi vloge nastopajočih. Miklavž je izvrstno podal že po naravi visok tretjeletnik Anton Vovk — poznejši nadškof ljubljanski. Luciferja je sijajno ustvaril Miha Jenko — poznejši župnik pri Sv. Družini v Mostah pri Ljubljani. Za parkeljna v kožuhu in s košem se je izborno izkazal kot hrust močan četrtoletnik Tone Perko. Enega angelca je lepo podal prolektnik sošolec Stane Sinkovec — kot poznejši župnik na Gorenjskem je pred Nemci pribežal v Ljubljano in živel pri svojem bratu ter za hrano pomagal kuratu v Splošni bolnici. V jutro umora bana Natlačena 13. oktobra 1942, se je nevede za strašni zločin vračal po Ciril-Metodovi ulici mimo Natlačenovih vile proti domu; po naravi je silovito hitro hodil. In ker je v poročilu o umoru, ki je kot blisk pretreslo mesto, bilo rečeno, da je morilec bil oblečen v duhovniško je pri bližnji laški straži vzbudil sum; (Dalje na 3. strani)

IZ NAŠIH VRST

WILLOWICK, O. — Spoštovano uredništvo! Prilagam ček za letoletno naročnino našega lista za leto 1968.

Sporočam Vam, da smo z Ameriško Domovino zelo zadovoljni. Res nam je v veliko razvedrilo, ker nam prinaša vse naj-novejše novice. Le škoda, da tu v Willowicku nimamo dostave po raznašalcih, pač pa po pošti in tako potrebuje list en dan, včasih celo dva, da pride do nas.

Ameriško Domovino toplo priporočam, vsem skupaj pa želim srečno in uspehov polno novo leto. Prav lep pozdrav!

Stane Znidarsic

NEW YORK, N.Y. — Cenjeno uredništvo in upravništvo! Pri-loženo Vam pošiljam denarno nakaznico za letoletno naročnino.

Z listom sem zadovoljna in ga komaj čakam, da pride. Samo naša pošta je včasih zanikerna in počasna, da list žal ne pride ob pravem času. Drugače je pa vse v redu in hvala Vam. Vas vse prav lepo pozdravljam in Vam želim veselo, zdravo in uspeha polno novo leto 1968.

Cecilia Remo

Maks Metzger:

Monika potuje na Madagaskar

"In Makavelo tudi misli tako?" "Makavelo ve in Beva va ve." Moniki je zastalo srce in obup ji je planil iz oči. Tedaj pa je bil že rjavi dečko poleg nje in rekel ji je:

"Aza mataotra. Mi vsi smo vajini prijatelji. Vidva imata do bri duši. Tvoj oče je tudi naš oče. Če mi boš verjela, bo ozdra vela."

"Kaj pa je treba ukreniti, da bo ozdravel? Povej vendar — reci!"

"Piti mora ahitrovo vodo. Mnogo ahitrove vode. Dva dni samo ahitrovo vodo. Ničesar je sti — nič kinina. Vsi, ki to store, ozdravijo, če mrzlica še ni pre stara."

"Moj Bog, kaj pa je to sploh: ahitrova voda? Kaj je to in kje jo dobiti?"

"To je samo trava. Čezno moraš vltiti vrelo vodo, kot to delaš s svojim čajem. Jaz jo grem zdaj iskat. Tukaj je še ni sem videl, toda nekje jo je vedno najti. Makavelo ostane pri tebi. Veloma — Monika, na sviden je!"

In že so topotali njegovi podplati po poti, ki je vodila s hriba dol. Postajal je manjši in manjši. Naposled ga je pogoltnil gozd. Zdaj je Monika morala pogre štati še Bevavo. Tedaj je šele prav spoznala, kakšna sijajna opora ji je bil in kak dober prijatelj. Tu je sedela na obronku nad kočjo z grozotno predstavo o oni "drugi mrzlici" in z majce nim upanjem, da jo bo ahitrova voda pozdravila. Če pa Bevava ne bo našel ahitra, kaj pa po tem?

Monika ni več jokala, a tudi jezna ni več bila. Počasi se je napotila zopet h koči nazaj, kot stopaš neizbežnemu naproti.

Dan je bil poln strahu. Atek sploh ni več govoril. Dremal je in obraz mu je vse bolj rdel. Monika mu je merila vročino — čez štirideset stopinj. Zdaj pa zdaj je zavžil žlico čaja ali soka. Toda pri tem je komaj še odprl oči. Monika je sedela poleg njegove postelje, dobri Makavelo pa na pragu in bil je vedno pri roki, kadar ga je Monika rabila.

Zdaj pa je bila do smrti utrujena. Večkrat se ji je nagnila glava na prsi, a vedno jo je spet vrgla kvišku. Enkrat ji je bilo, kot da je zopet na parniku. Jokala je — atek jo je dvignil in odnesel iz jedilnice. Kako dobro je bilo v atkovem naročju.

Odrpla je oči in ni vedela, kje je. Vedela je le, da je bilo nekaj hudo žalostnega. Svetilka je go rela. Nenadno se ji je vrnili spomin. Planila je kvišku in videla, da leži na svoji postelji, medtem ko je sedel Makavelo poleg atka. Dobri Makavelo! Bržkone je bila zadremala in on jo je zanesel na njeno posteljo.

Atek se je nemirno premeta val. Urno je bila Monika pri njem. Žarel je in oči so se mu svetile, a opaziti je bilo, da Monike ne vidi.

"Ali se je Beva vrnil?" je vprašala Monika tiho. Makavelo je odkimal. Zdaj se ni več upala mučiti atka z mokrimi cunjami. Položila mu je le svojo hladno roko na razbeljeno čelo. Bolnik se je pomiril in nasmehnil.

"Si ti tu, Gerda?" je vprašal. Moniki je kar dih zastal. Govoril je z mamico. Z mamico, ki tisoč milj od tu ni ničesar slutila in je bila srečna ob misli na vse krasote, ki jih doživljata njena draga!

Včasih je govoril glasneje, potem zopet tiše, enkrat pa se je zasmejal tako glasno in vedro, da je Monika za sekundo mislila, da je že vse dobro. Oh, pa ni bilo prav nič dobro. Čutila je, da se pričinja atek oddaljovati

od nje. Misli so ga prehitvale in njo zapuščale.

Mnogi glasovi so prodirali do nje in vsakega je poslušala, kot da ji bo prinesel pomoč. Nočni ptič je oddajal svoj trdi signal: "Bekberek — bek, bekberek — bek!" Bilo je, kot da nekdo groze če trka na vrata.

Zabe so regljale. Bilo je žalostno regljanje. Nekje je votlo mukala krava. Bila je žalostna in boječa tožba.

Veter je rožljaj v strehi iz suhih palmovih listov in bučanje slapa je v njem še naraščalo. Donelo je kot takrat odboj valov, Malgašov glas. A v njem ni bilo nič več vabljivega.

Ura za uro je tekla — napočil je dan. Kako se je še včerajšnje ga veselila! Današnjega se je bala.

Atek se ni mogel več vzrav nati. Makavelo in eden njegovih tovarišev sta ga nesla z ene po stle na drugo. Mirno je ležal. Rabil je vse svoje moči samo za dihanje. Monika je vedno znova stopala k vratom, obsenčila oči z roko in se razgledovala. Mar se Beva sploh ne bo več vrnili? On je bil njen zadnji up.

Majhen kanuj je odrinil od nasprotnega brega. Monika se od začetka sploh ni zmenila zanj. Saj se je vedno vozil kak vlačan v kanuju. Toda ta čoln je zaradi svoje naglice vendar pritegnil njeno pozornost nase. Majhen mož je sedel v njem in veslal, da je voda v loku škropila za njim. Preden je še dobro vedela čemu, je že zdiralja Monika proti reki in prišla je tja ravno, ko se je zvrnil čoln skoraj v vsej svoji dolžini na pesek, tako silo vito je nasedel. Berava je skočil ven. Na hrbtu je imel polno vrečo.

"Imam jo!" je vpil in zdiral naprej. Monika bi se mu bila najraje vrgla okrog vratu, a za kaj takega sedaj ni bilo časa.

"Ali gospod živi?" je vprašal Beva mesto pozdrava.

"Živi," je odvrnila Monika.

Gori je izpraznil svojo vrečo na preprogo. Sivkastozeleni šopi trave so bili notri. Odtrgal je perišče bilk, jih vrgel v lonec in jih polil z vrelo vodo. Potem je postavil lonec na veter, da bi se zavrelica ohladila. Monika je šla po kupo in Beva jo je nalil do roba. Bila je grda rjava brozga. Monika je pokusila — imela je grozno grenak okus. To naj ubogi atek pije? In če mu bo škodilo mesto pomagalo? Monika je odločno izpila vso kupo. Če nji ne bo škodovalo, potem vsaj strupeno ni. Pol ure je minilo in zgodilo se ni ničesar drugega, kot da je morala Monika večkrat iti po majhnih opravilih.

"Vidiš," je vzkliknil Beva vsakokrat in navdušeno plesal po eni nogi. "To je ahitrova čarodejna moč. Če se bo godilo atku tako kot tebi, bo kmalu ozdravel."

Moniki se je zaszvitelo. Beva je imel prav. Glede tega res z atkom ni bilo v redu. O, če le ni bilo prepozno!

Urno je šla s polno kupo k nje mu. Se vedno je ležal popolno ma brezčutno, a voljno je pil, ko mu je Monika držala kupo k ustnicam. Komaj pa je pogoltnil brozgo, je skremžil obraz in dejal:

"Oh, Monika, to pa ni lepo od tebe!"

Tedaj se je morala kljub svoji žalosti nasmejati.

"Dragi, dragi atek," je prosila, "to moraš piti. Ima grozen okus, toda ozdravilo te bo. Izpiti boš moral še mnogo kup. Prosim, prosim! Rekel si, da jaz zapovedujem in da me boš ubogal."

(Dalje prihodnjic)

MOJ PRVI BOŽIČ

(Nadaljevanje s 2. strani)

popolnoma nedolžnega so areti rali in strahovito pretepali, ker ni mogel priznati, kar so ga dol žili. Ko pa so našli duh. ovrtnik, koterega je morilec na begu od vr gel, so reveža izpustili. Zdelo se je, da so grozote v laški ječi mnogo pripomogle, da je kmalu nevarno zbolel in na posledica boleznih po par letih umrl. Druge ga angelja je Miklavžev odbor zaupal meni. Za ta večer je skrbni ekonom dr. Fr. Zupan — "Fiči" smo mu rekli, kar pa ni rad slišal — oskrbel izredno do bro večerjo s firklčkom dobrega vinčka vsakemu. Med veselim razpoloženjem vseh je stopil Miklavž s spremstvom v obednico. Prvi je bil Lucifer, ki je z žezlom v desni in z vrvjo v levi krotil okrog rogovja utvezenega parkeljna, ki je rohnel in silil proti gosposki mizi proti "Atu". Miklavž je v primernem, pa tudi šaljivem nagovoru pozdravil vodstvo in vse navzoče, dal enim in drugim lepe nauke, med vrsticami si jih je tudi privoščil, ter končno izročil darove. "Atu" — ki je vedno poudarjal hišna pravila, je podaril lepo torto z napisom "Pravila"; vsa obednica je bušnila v smeh in ploskanje. "Ata" se je od srca zasmejal in Svetcu poljubil prstan. Vsak bogoslovec kot tudi ostalo vodstvo, je dobil primeren in praktičen dar. V kritje stroškov so prispevali dobri ljubljanski trgovci. Ves večer je odlično uspel. Ravnatelj — "Ata" se je vidno za do voljen Miklavžu zahvalil za svoja "Pravila" ter v imenu vsega vodstva odboru, ter čestital na tako odlično uspelem večeru.

Teško je bilo dobiti kostume

So pa bile tudi dobre in skr bne priprave! Najtežje je bilo dobiti kostume, obleko za Lufi cerja in parkelna, ko pa je bilo istočasno toliko Miklavževih ve čerov po mestu. Spretni Miha je iztaknil Luciferja v mestnem gledališču; le težava je bila v tem, ker dotični uslužbenec, ka teri jo je "sunil" za izposodo pro ti primerni nagradi, je bil v služ bi tekem večerne prireditve in jo je mogel izročiti le v poznih ponočnih urah. Miha me je na prosil za pomoč — bila sva si izredno dobra in zaupna prijatelja, čeprav je bil on tretjetel nik. Po večerni molitvi sva neo pažena izginilo iz hiše skozi o-

kno obiskovalne sobe — glavna vrata so bila že skrbno zaprta. — Pravila! Okno pa je za nama sam Miklavž skrbno priprl, da se po isti poti neopaženo zopet vrneva; kajti že visoko priletni vratar "Cerber" je bil vestni vratar ter skrben čuvaj, nedosto pen za vsako podkupnino, in z vso dušo vdan ravnatelju; ter gorje nama, če bi "Ata" zvedel! Bila je mrzla zimska noč; iz Lju bljanice je kar hlapela mrznica, ko sva z Luciferjem v na hrbtniku in z visoko zavihanimi suknjami drsela preko franči škanskega mostu; in je mrzlo škripalo pod nogami, ko sva se vsa zasopla bližala semenišču in farovžu, kjer so vsi pokojno že počivali in uživali spanje pra vičnega. Ustavila sva se pod o knom, odložila nahrbtnik in suknje; visoko nakidan in zm rzel sneg nama je bil v veliko pomoč, ker okno je bilo visoko gori; kar hitro je šlo. Stopil sem Miha v sklenjene roke, na rame, se povselp in že dosegel okno. Nalahno sem odrinil polovici, prikrikel za notranjo polico — in že sem klečal na oknu. Tiho sem se splazil v sobo, prijatelj mi je vrgel suknji in nahrbtnik — Lucifer je bil v hiši. Le pre zabajoči Miha je bil še spodaj ter huškajoč v roke čakal na re šitev, da mu pomagam na toplo in na varno. Stegoval se je — jaz sem se sklanjal navzdol, pa sva bila prekratka. Zamolkli udarci šenklaške in bližnje frančiškanske cerkvene ure ter ropotanje tramvaja nama je bi lo v veliko pomoč, da se ni sli šal najin pritajen smeh, ko sva se napanjala in rokovala na vse načine, predno sem mu dosegel zapestje, da si je s skrajnim na porom s čevlji in s koleno ob zidu pomagal navzgor. Ze sva si vsa izčrpana gledala v oči, pa je sam škrat posegel vmes, — policaj, zavil v kožuh, je že držal kolega za nogo. Da ne bi mož postavle dvignil kravala, se je Miha spustil nazaj na sneg, ter mu obrazložil položaj. Mož je bil dostopen in je še sam pomagal, da sem ubožčka z lahkoto potegnil na okno, želel veliko zabave in "lahko noč", — pa se je že odprlo okno na župnišču, kjer je zgoraj na oglu stanoval naš dobri profesor — znani po zneje mučeniški dr. Lambert Ehrlich. Se tako prikriti šum in pogovor s policajem ga je zbu dil; ali pa je svetniška duša še

molila za svoje študente. Z dlan mi na ustih sva mu šepetaje raz ložila zadevo ter ga prosila, naj molči, da ne bi zvedel "Ata", s katerim sta si bila zelo dobra; in je držal besedo, "Ata" ni zve del. Sezula sva se in se splazila mimo vratarjevega stanovanja. "Cerber" je nemoteno počival; s svojo "Cerbero" sta menda oba sanjala in se že veselila počitnic, ko ju pride obiskat pridna hčer ka, prikupna in drobna "Cerbe relca", katera je kot učiteljica službovala v Velesovem, prav blizu najinih rojstnih krajev. Tako je kljub vsem neprijetno stim in nevarnim potom ob do bri pripravli Miklavžev večer res lepo, izvrstno uspel, in "Ata" ni nikdar zvedel o najinem pred rznem ponočnem pohodu za Lu ciferjem.

Miklavž prinesel podaljšanje študija

Drugi dan, na praznik Sv. Ni kolaja, patrona ljublj. stolnice, pa nam je ravnatelj poklonil svo je ga "Miklavža". Po večerji je pozvalil, se vzdignil, zložil ser vijeto: "Gospodje, sinoči je bilo lepo, kar po domače smo se na smejali, vsi smo bili res veseli. Nocoj Vam moram tudi jaz pri nesti "Miklavža" — pa vzemite resno. Gospod škof so se prav pred praznikom vrnili z uradne ga obiska iz Rima ter prinesli cerkveno odredbo, da se študij bogoslovja že s tekočim šolskim letom raztegne na pet let". Ob razložil je, da je to bilo nujno potrebno, ker bo tako lažje ob delovati študijsko tvarino in se prilagoditi razmeram, ker Cer kev mora iti s časom in s sve to, kateri vsestransko napre duje. Prizadeti smo se spogledali — in "Atovega Miklavža" mirno sprejeli, ker ugovarjati ni ka zalo. Nato pa je ravnatelj "za Miklavža" razglasil božične počitnice ter prebral imena bogoslovcev, kateri morajo ostati v semenišču v pomoč dostojnega praznovanja "Božiča" s petjem Jutranjic — Matutina v koru in z asistenco pri škofovih mašah na Sveti večer in Sveti dan. Zo pet sem bil prizadet, ker sedanji vodilen skladatelj cerkvene glas be v domovini prof. Matija Tomc, ki je takrat kot drugolet nik že vodi bogoslovski pevski zbor, me je vsilil med "srečne izbrane". Božič je tisto leto bil na nedeljo; počitnice so se u radno začele že v četrtek 22. dec. opoldne in trajale do Sil

vestrovega večera, ko smo začeli duhovne vaje, katere so trajale celih pet dni do jutra praznika Sv. Treh kraljev, ko smo prejeli redove: Prvoletniki smo dobili tonzuro in tako bili službeno sprejeti med bogoslovce, ostali letniki pa so prejeli naslednje do subdijakonata.

"Lepega Miklavža" nam je "Ata" prinesel, smo si mislili prizadeti; debatirati o novi od redbi res ni kazalo; in "Atu" ra di tako skrajšanih počitnic ugo varjati, tudi ne, pač — Pravila! In tako smo večere ves prosti čas morali k pevskim vjam, ker "Matic", kot smo ga klicali, je bil že takrat tudi nepopustljiv in zlepa ni bil zadovoljen, kako si usta odprl. Prepirali smo se z njim, on se je skliceval na "Ato va Pravila" — ter zahteval toč nost in red. Pozneje sem mu bil hvaležen, ker nisem nikdar v svojih kaplanskih letih in še po tem, do danes nisem imel težav s petjem pri božjih službah. Res ni bilo prijetno, ko so ostali od hajali že na počitnice, pa smo morali prizadeti ostati v seme nišču. Pa skrbni ekonom "Fiči" se je tudi potrudil z boljšo po strežbo pri mizi in z dobrim ča jem po vsaki pevski vaji v dneh pred Božičem. Na sveti večer je bila vsa nejevolja radi prikraj šanih počitnic obilno poplačana, in sem bil "Matičku" že hvale žen, da me je sprejel med svoj zbor. Bil je prvi Sveti večer in prvi Božič proč od domače hi še, pa tako čudovito lep in skriv nostno doživet, da ga imam še danes po šestindesetih letih v živem in lepem spominu.

Sv. Miklavž je še hodil in no sil po zmrazdežni; na praznik Brezmadežne, 8. dec., je po tegnila odjuga in sneg je vidno kopnel; in med "Zornimi maša mi" ga je pobralo, da so le še pobeljeni hribi in zasneženi sne žniki kazali zimo, katera je go spodarila po svoje.

(Dalje prihodnjic)

Novotny bo le šel!

Antonin Novotny, predsednik ČSR in Komunistične partije ČSR, je poleg Ulbrichta v Vzhodni Nemčiji zadnji stalinist na oblasti.

BONN, Z. Nem. — Stalinizem se je preživel, ko je komunistična družba vzhodne Evrope dosegla določeno stopnje

razvoja in skušnje. Odjugi v Rusiji je sledila odjuga v dru gih komunističnih državah, tej pa se je pridružila še nacio nalistična težnja, ki je posebno vidna v Romuniji in na Mad žarskem, če ne upoštevamo Jugoslavije, ki vsaj uradno ni član sovjetskega bloka. Proti razvoju in proti toku časa sta se ohranila na oblasti dva sta linista: W. Ulbricht v Vzhod ni Nemčiji in Antonin Novotny v Č e š k o s l o v a š k i republiki. Zadnjemu so se začela majati tla pod nogami.

Novotny je bil v začetku de cembra že na tem, da bo v prezidiju Centralnega komiteta Komunistične partije preglaso van in grozila mu je nevarnost, da bo izgubil obe vodil ni mesti, glavno tajništvo v Komunistični partiji in pred sedstvo republike. Rešil ga je sovjetski tovariš L. Brežnjevi, ki je prihitel na posredovanje Nemca Ulbrichta 8. decembra v Prago. Sedaj izgleda, da Brežnjevu vrenja v partiji in v javnosti ČSR ni uspelo usta viti.

Novotny je v novoletni po slanici obljubil Slovakom pred nost v gospodarskem razvoju, da bo Slovaška lahko dohitela gospodarsko naprednejši Če ško in Moravsko, tudi je ob ljubil večjo svobodo intelektua lalcem, zlasti znanstvenikom, pisateljem, pesnikom in likov nim umetnikom. To naj bi pomirilo razburjene duhove in odrinilo nevarnost za Novotny ja.

Sem došla poročila trdijo, da tudi to popuščanje Novot nyja ne bo rešilo. Napoveduje jo, da se bo še pred koncem tega tedna zbral v Pragi Cen tralni komitet Komunistične partije in izvolil novega glav nega tajnika Komunistične partije, Novotnyju naj bi osta lo le mesto predsednika republike, s katerim pa ni zdru žene veliko dejanske oblasti.

Poštnina se bo zvišala

S 7. januarjem 1968 se bo zvi šala poštna tarifa za notranji poštni promet, za navadna pi sma od 5 centov na 6 centov, za letalska pisma od 8 do 10 centov za eno uro; dopisnice od 4 cen tov na 5 centov, letalske dopis nice pa od 8 na deset centov. Izrežite in shranite.

tranite denar za deževne dneve — kupujte U. S. Savings bonde!

Ženske dobijo delo

RAZPIS SLUŽBE
Uprava Ameriške Domovine išče izkušeno in zanesljivo u radnico z znanjem slovenšči ne in angleščine, tipkanja in splošnih pisarniških del. Po nudbe na Ameriško Domovino. (x)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj
Dvostanovanjska hiša (6-5) je naprodaj na 6307 Carl Avenue. Oglasite se po 4. popoldne. —(4)

V najem
Oddamo 5 sob spodaj na 1237 Addison Rd., furnez, vro ča voda, zmerna najemnina. —(3)

V najem
5 sob se odda, čisto, mirno, na 1171 E. 58 St. Kličite EX 1-5261 po 5. uri. —(4)

Kupim harmoniko
na gumbe, nekdanjega Mer varjevega izdelka. Kdor jo ima za prodati, naj piše v an gleščini na: Joseph S. Lisik, 512 W. North St., St. Charles, Mich. 48655. (4)

V najem
3 sobe in kopalnica, spodaj, na 1053 E. 71 St. Kličite 361-0989 po 5. uri pop. (22, 27, 29, 3, 5 jan)

SAMO NA LOVU — Puške nas spominjajo na vojno, ki smo jo vsi sili, tele na sliki so lovke. Lovca je posnel ob nastopajočem mraku fotograf Paul Tepley v Ohio.

TEJ SE NE MUDI — Gaye Riegel je stara 15 mesecev. Pri obisku v živalskem vrtu v Detroitu se je spravila na 75 let staro želvo "Tommy". Zgleda, da se deklici nikamor ne mudi, saj je šele na začetku poti.

Sir Arthur Conan Doyle:

IZGUBLJENI SVET

(THE LOST WORLD)

"Kakor vidite, bo imel profesor Percival Waldron, dokaj poznan naravoslovec, danes ob poldevetih zvečer v dvorani Zoološkega Inštituta predavala slejkoprej nekoliko preteče. — "Seveda morate priti. Tudi zame bo prijetno, ko bom vedel, da imam med občinstvom vsaj enega somišljenika, pa naj bo še tako slab in nevešč. Mislim, da pride veliko ljudi. Waldron uživa, Bog ve zakaj, velik sloves, čeprav je po mojem samo slepar. No, gospod Malone, naklonil sem vam veliko več svojega časa, kakor sem hotel. Posameznik se vsekakor ne sme nikoli polastiti onega, kar je namenjeno vesoljstvu. Veselilo me bo torej, ako vas ugledam zvečer pri predavanju. Ne pozabite, seveda, da niso podatki, ktere sem vam navedel, nikakor namenjeni za javnost."

"Ampak McArdle, naš glavni urednik, bo hotel — saj razumete — vendar vedeti, kaj sem opravil."

"Povejte mu vse, kar hočete. Med drugim mu lahko sporočite, da ga obiščem z jahalnim bičem v uredništvu, če mi zopet pošlje kakega vsiljivega dopisuna. Zanašam se torej na to, da ne boste prav ničesar priobčili v vašem listu. Dobro! Na svidenje zanes o poldevetih zvečer v Zoološkem Inštitutu!"

Profesor me je odslovil s kretljivo roko. Priklonil sem se in zapustil njegov kabinet. Rdeča napihnjena lica, sinjasto skodrana brada in izzi-valne oči so tvorili vsebino mojega zadnjega vtisa.

"Dovoljujete mi torej, da pridem tja?" sem vneto vprašal.

"No, seveda!" je odgovoril pristrčno. Rekel je to tako izredno ljubeznivo, da me je presenetila njegova prijaznost skoro še bolj kakor njegova silovitost. Njegov smehljaj je bil naravnost očarljiv: lica so se napihovala kakor dve rdeči jabolki, napol zaprte oči so dobrohotno žarele in samo črna dolga brada je učinko-

vala slejkoprej nekoliko preteče. — "Seveda morate priti. Tudi zame bo prijetno, ko bom vedel, da imam med občinstvom vsaj enega somišljenika, pa naj bo še tako slab in nevešč. Mislim, da pride veliko ljudi. Waldron uživa, Bog ve zakaj, velik sloves, čeprav je po mojem samo slepar. No, gospod Malone, naklonil sem vam veliko več svojega časa, kakor sem hotel. Posameznik se vsekakor ne sme nikoli polastiti onega, kar je namenjeno vesoljstvu. Veselilo me bo torej, ako vas ugledam zvečer pri predavanju. Ne pozabite, seveda, da niso podatki, ktere sem vam navedel, nikakor namenjeni za javnost."

"Ampak McArdle, naš glavni urednik, bo hotel — saj razumete — vendar vedeti, kaj sem opravil."

"Povejte mu vse, kar hočete. Med drugim mu lahko sporočite, da ga obiščem z jahalnim bičem v uredništvu, če mi zopet pošlje kakega vsiljivega dopisuna. Zanašam se torej na to, da ne boste prav ničesar priobčili v vašem listu. Dobro! Na svidenje zanes o poldevetih zvečer v Zoološkem Inštitutu!"

Profesor me je odslovil s kretljivo roko. Priklonil sem se in zapustil njegov kabinet. Rdeča napihnjena lica, sinjasto skodrana brada in izzi-valne oči so tvorili vsebino mojega zadnjega vtisa.

Profesor me je odslovil s kretljivo roko. Priklonil sem se in zapustil njegov kabinet. Rdeča napihnjena lica, sinjasto skodrana brada in izzi-valne oči so tvorili vsebino mojega zadnjega vtisa.

Profesor me je odslovil s kretljivo roko. Priklonil sem se in zapustil njegov kabinet. Rdeča napihnjena lica, sinjasto skodrana brada in izzi-valne oči so tvorili vsebino mojega zadnjega vtisa.

V. To je vprašanje!

Ne morem povedati, ali so bile vsega krive telesne nezgode pri mojem prvem obisku ali duševno razburjenje pri drugem, toda zunaj v Enmore Parku sem se počutil kakor dokaj izgubljen novinar. Imel sem v brneči glavi le eno misel, in sicer, da je profesorjeva povest nedmovno resnična, do obrodi njegovo odkritje velikanske posledice, in da bi lahko spisal o tem za list izredno lep članek, če bi se mi le posrečilo, da bi dobil dovoljenje in mogel izrabiti gradivo. Skočil sem v avtomobil, ki je stal na oglu, in oddrjal v uredništvo. McArdle je pisal seveda kakor navadno pri svoji mizi.

"No, vi, mladenič, kako je kaj?" je zaklical radovedno. "Izgledate že tako, kakor da bi bili v vojni. Ni vam treba niti pripovedovati, da se je zakadil v vas!"

"Od kraja je res med nama nastalo malo nesoglasje..."

"Kakšen človek je to! No, in kaj ste počeli potem?"

"Hm, potem se je že nekoliko spametoval pa sva se razgovarjala. Sicer pa se mi ni posrečilo, da bi od njega kaj izvedel, to se pravi kaj, kar bi lahko objavil v listu."

"To pa menda ne drži. Odnegli ste na vsak način podpluto oko, in to že lahko objavimo. Mi se ne pustimo užugati, gospod Malone. Mi že naučimo tega gospoda kozjih molitvic! Jutri sprožim tak vodni članek, da ga zona popade! Pripravite mi torej takoj gradivo in za vedno vam ožigosam tega junaka. Kako bi naj naslovil članek? 'Profesor Munchhausen'? Kaj bi ne bilo to prav, z debelim tiskom? Ali pa 'Sir John Mandeville redivivus? Cagliostro'? Ali po kakem drugem zgodovinskem sleparju in postopaku? Razkrinkal ga bom: saj ni nič drugega nego goljuf!"

"Jaz tega ne bi storil, mister McArdle."

"Zakaj pa ne?"

"Zato, ker profesor ni slepar."

"Kaj? je zatulil McArdle. "Menda mi vendar nočete povedati, da verjamete njegovim bedastim pravljicam o mamutih, mastodontih in velikanskih morskih kačah?"

"Ne, o tem vam ničesar ne vem povedati. Ni mi sploh znano, da bi komu hotel profesor natvezati slične stvari. Zdi pa se mi, da je res odkril nekaj novega."

"Človek božji, potem pa napišite hitro kaj o tem!" "Saj bi to tudi prav rad storil, a povedal mi je vse, kar zdaj vem, strogo zaupno in pod pogojem, da ne smem o tem pisati." Smatral sem za umestno glavnemu uredniku kakor se da krakro sporočiti profesorjeve podatke. "Zdaj veste, za kaj gre."

A McArdle je naredil jako nezaupen obraz.

"Veste kaj, mister Malone," je rekel naposled, "vsekakor se ne nanaša ta vaša obljuba na današnje znanstveno zborovanje. Mislim, da bo o njem komaj poročal kak drug list: o Waldronu so že pisali itak velikokrat, pa ne ve nihče, da bo tudi Challenger govoril. Če nam bo sreča mila, napravimo lahko sijajen posel! Pojdite torej k seji, pa prinesite nam dokaj podrobno poročilo. Re-

kel bom stavcem, naj pustijo do polnoči za vaš članek potreben prostor."

Dan mi je torej obljuboval veliko posla. Zato sem zgodaj odšel h kosilu v Klub Divjakov. Dobil sem tam Tarpa Henryja in mu na kratko povedal o svojih doživljajih. Poslušal me je z nezaupnim smehljajem na svojem suhem obrazu in se pričel krohovati, ko sem mu zaupal, da me je profesor prepričal.

"Dragi moj otrok, saj ne pozna življenje sličnih dogodkov. Ni mogoče, da bi kdo slučajno nekaj tako velikanskega odkril in izgubil potem vse dokaze. Le pustite take zgodbe romanopiscem. Ta vaš možakar je tako poln zvijač kakor vse opice v londonskem zverinjaku. Vse, kar vam je pravil, je na debelo zlagano."

"No, in ameriški pesnik?"

"Nikoli ga ni bilo na svetu."

"Saj sem vendar videl zvezek z njegovimi slikami."

"To je bila Challengerjeva risanka."

"Po vašem je torej naslikal to zver profesor sam?"

"Seveda, kdo pa drugi?"

"No, in fotografski posnetki?"

"Saj na njih ničesar ni videti. Sami vendar pravite, da ste razločili le neko ptico. "Pterodaktila."

"On tako pravi. Vcepil vam je tega pterodaktila v glavo." "No dobro, kaj pa je potem s kostmi?"

"On tako pravi. Vcepil vam je tega pterodaktila v glavo." "No dobro, kaj pa je potem s kostmi?"

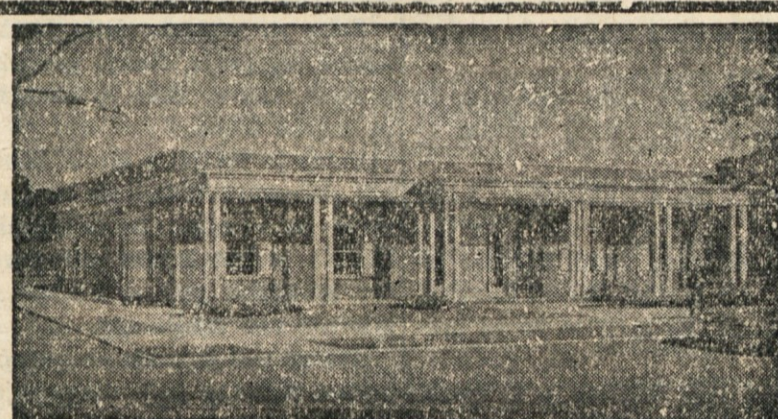
Romanje ameriških Slovencev v letu 1968

Pridružite se skupini romarjev, ki jo vodi Rev. ODILO HAJNŠEK OFM. Obiskali bomo FATIMO, LURD, RIM, VISARJE in druga znana božja pota v Evropi, videli pa tudi BENETKE, CELOVEC, LJUBLJANO in več drugih zanimivih mest. SPREJEM PRI SV. OČETU BO GOTOVO ZA VSAKOGAR ENO NAJBOLJ ZNAMENITIH DOZIVETIJ. V Rimu bomo ogledovali svete kraje in zgodovinske zanimivosti 5 dni. ODHOD IZ NEW YORK-a z JET LETALOM DNE 5. JUNIJA 1968.

Voznina tja in nazaj z vključenimi vsemi stroški potovanja je \$585 Potovanje ureja potniška pisarna, ki se ji prijavite:

KOLLANDER WORLD TRAVEL

6419 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio 44103 Phone: 451-4148
589 East 185 Street, Cleveland, Ohio 44119 Phone: 531-1082

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. KEnmore 1-6300
1653 East 82nd Street HEnderson 1-2088
Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road KEnmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER

Near North side location. Monday, Wednesday & Friday. 10 a.m. thru dinner. \$15 per day. Experienced necessary. 787-3060.

(251)

PRACTICAL NURSE

For elderly lady. Weekends. Age 35-60. English speaking. References required.

834-0089

MAID

Live in. Modern, Lake Shore Drive air conditioned apartment. Own room, bath, TV. Must speak English. References required. LA 8-5566

(3)

MALE HELP

WAREHOUSE - ORDER PICKER

FULL TIME

NA 5-5400

(252)

MAINTENANCE MAN

Permanent, full time. General Maintenance including building & Machines. Able to read blueprints and operate lathe. Excellent working conditions, fringe benefits include: Life insurance, medical, & Pension. Apply in person

AMES SUPPLY CO.

2537 Curtis St. Downers Grove (3)

FEMALE HELP

COOK — Experienced. \$125 week. 6 days. & WAITRESSES — Full time all 3 shifts.

722-9538 or 722-9615

(4)

REAL ESTATE FOR SALE

ELMHURST BY OWNER
6 rm. brk. ranch. 3 bdr. Cer. tile bath. Mod. kit. Liv. rm., din. rm., crptg., drapes. Lge. corner lot. Nr. schools, transp., shpg. center. Im-med poss. \$23,500.

279-1953

(4)

V BLAG SPOMIN

V molitvi in bolečini se spominjamo naših ljubljenih, ki so v Gospodu preminuli:

MAMA, TAŠČA IN STARA MATI

Mary Grajzar

† 3. jan. 1964

OČE, TAST IN STARI OČE:

Leopold Grajzar

† 10. maja 1965

SOPROG, OČE IN BRAT

Leo J. Grajzar

† 31. dec. 1965

Ti, o Jezus naš premili, zlij na duše Rešjo Kri, Ti dobrotno se jih usmili, raj nebeški jim odpri!

Zalujoci:

MARY GRAJZAR, roj. OPARA, soproga in snaha, LEON, sin in vnuk, MARY GRUDEN in ANA KRAPENC, hčeri in sestri.

Cleveland, O., 3. jan. 1968.

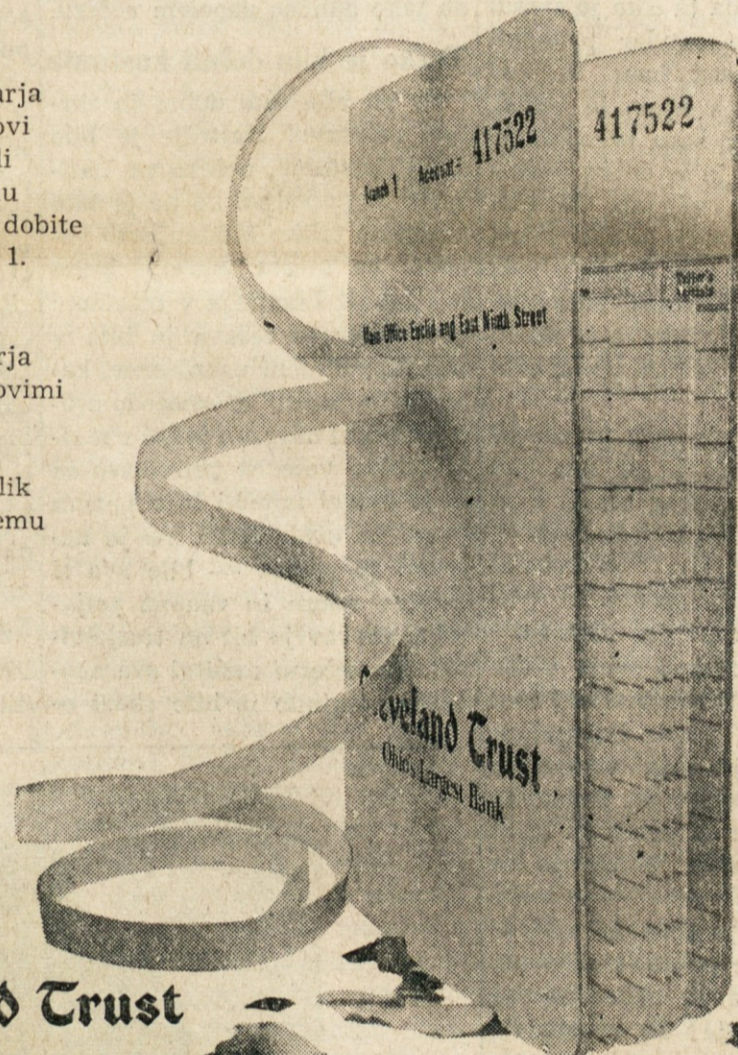
NA SLAVJE — Deklica z Westman otokov v slavnostnem oblačilu na poti na letno proslavo neodvisnosti Islandije. Islandija je bila danska posest, pa ji je ta dala leta 1874 lastno vlado.

VI IMATE 9 DODATNIH DNI DA USPEŠNO ODLOČITE O VAŠIH NOVOLETNIH SKLEPIH

Vse do 10. januarja lahko odprete novi hranilni konto ali dodate k vašemu sedanjemu — in dobite polne obresti od 1. januarja dalje.

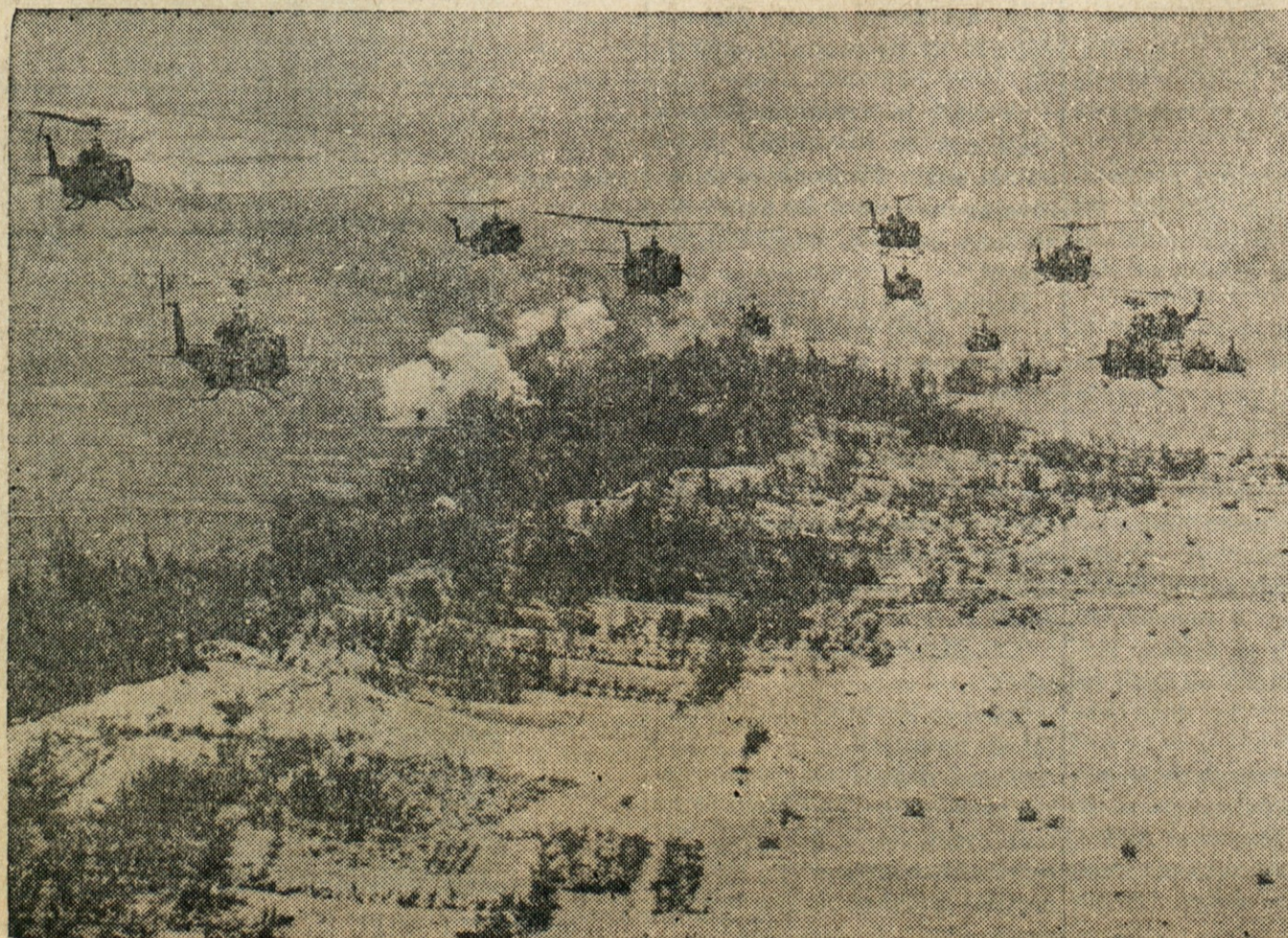
In če večja prihranitev denarja ni med vašimi novimi sklepi, napravite ta sklep sedaj! Doprinesel bo velik delež k srečnejšemu novemu letu.

Samo vprašajte nas — v enem izmed naših 78 uradov.

Cleveland Trust

Member Federal Deposit Insurance Corporation

HUDI KOMARJI — Jata helikopterjev nad pokrajino pri Chu Lai v Južnem Vietnamu leti nad sovražnika.